

Opening: May 21, 2026, 17.00 – 20.00 pm

Exhibition period: May 22 – June 18, 2026

Opening hours: Tuesday – Friday 11.00 – 18.00, Saturday 12.00 – 16.00

Upcoming exhibition: Galerie Nordenhake Stockholm, Berlin, Mexico City, 50 years, July 2 – August 15, 2026

In her long-awaited return to the gallery space, Gunilla Klingberg presents a new body of work rooted in deeply personal experience. Distributed through the three rooms of Galerie Nordenhake, the artist explores themes around absence and transition in three distinct series and a wall-mounted sculpture.

What remains when someone leaves us? Where do we find the lingering traces of their presence? Klingberg explores these questions with the raw nerve of lived experience. Drawing on the writings of Jane Bennett, she challenges the view of matter as passive, proposing instead that all materials possess a “vibrant agency.” She searches for and reveals this charged quality in otherwise “inert” materials like worn clothes, the keys of a laptop, a rock. Three of the four groups of works employ aluminium – the most common metal in the earth’s crust and in a cycle of constant reuse – a loop that recalls reincarnation. All the materials are linked through their transformation.

As in previous work, Klingberg amplifies the visceral nature of her subject through a metronomic rhythm of repetition. The largest room is clad in a suite of seven large-scale silkscreen prints. Printing itself is the result of contact and pressure, transmission and transference. Grainy and textural, the prints initially suggest a digital moiré effect. However, these deeply analog images of cloths and leather soon reveal themselves: stitch and weave, warp and weft, grain and grime. They are the hems and seams worn thin by years of contact. Blown up and zoomed in, we see the crossroads of denim selvedge in the crotch of a pair of jeans; a shirt collar impregnated and patinated with oils from the skin; a frayed breast pocket that hung against the chest.

This exploration of points of contact continues in the next room with a streak of frottages hanging in a line. Each rubbing conjures the same object: the keyboard of a MacBook Air. As if searching for fingerprints in the wake of a disappearance, Klingberg strokes a graphite stick across a sheet of paper on the tap-tap-tapped laptop keyboard in a process of primitive printing. Like a Xerox, a repeated image is generated, but with the inherent variations of the hand. Each smudge of keys is different; waves of movement with their own momentum. Like a detective, Klingberg scans the surface for traces of its owner.

The anodised aluminium, implied but absent in the laptop images, manifests instead as a semi-transparent architecture of hanging screens. Their patterned perforations cast shifting shadows and light across the walls and floors as the sun passes. The matrix of geometric shapes reveals a typography: the palindrome DÖD (Dead). This meta-architecture creates a veiled view of the exhibition. A liminal space manifests itself and evokes Bardo – the Tibetan Buddhist concept of an intermediate state between death and rebirth.

Finally, in the room that we at the gallery call “the chapel”, Klingberg presents an aluminium cast of a rock found on her property in Sörmland. The original form is an Erratic Rock, carried far from its origins by glacial forces, scarred by its grinding, frictional journey. Here the aluminium cast is stretched and distorted – in a state of transformation. It, too, bears typography: three “G”s. Imprinted onto this incongruous material the glyphs evoke ancient runes, bridging the past, present, and future.

Gunilla Klingberg was born in 1966 and lives and works in Stockholm, Sweden. Solo exhibitions include Skissernas Museum, Lund, Sweden, Trykkeriet, Bergen, Norway (both 2024), Eskilstuna Konstmuseum, Sweden and Times Museum, Guangzhou, China (both 2016), A Sign in Space at the Åhus Museum, Sweden (2015), Malmö Konsthall, Sweden (2014), Rice Gallery, Houston, Texas and Eastside Projects, Birmingham (both 2013), Zeppelin University, Friedrichshafen and Bonniers Konsthall, Stockholm (both 2009), Kiasma, Helsinki (2004). She participated in the Art Encounters Biennial, Timisoara, Romania (2019), Gwangju Biennale, South Korea (2016), the Curitiba Biennial, Brazil (2013), the 1st Biennial of Art, Nature and Urbanism, Gernika, Bermeo, Spain (2012), the Biennale for International Light Art, North Rhine-Westphalia, Germany (2010), the Istanbul Biennial (2007), The Moderna Exhibition 2006, Moderna Museet, Stockholm and the Venice Biennial (2003) with Peter Geschwind.

Public commissions include Slussen Bus Terminal, Stockholm, Sweden (2025), Sergel Pavilion, Stockholm, Sweden (2021), Detektiven, Linköping, Sweden (2020), Tromsø UiT Arctic University, Norway (KORO, 2017–18), Burrard Place, Vancouver, Canada (2021), Kristianstads Rådhus, Sweden (2014), Hjorthagen pathway (Stockholm Konst), Sweden (2013) and Citytunneln, Triangeln train station, Malmö (2010). Klingberg’s residencies include ISCP, New York (2025), Headlands Centre for the Arts, San Francisco (2019), the Künstlerhaus Bethanien, Berlin (2001/02) and IASPIS, Stockholm (2004). During the academic year 2023/24 she was an adjunct professor at the Royal Institute of Art, Stockholm. Klingberg has been a member of the Royal Swedish Academy of Fine Arts since 2019. Her work is held in the permanent collections of Moderna Museet, Malmö Konstmuseum, Koç Foundation, Istanbul and FRAC, France, among others.

Vernissage: 21 maj, 2026, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 22 maj – 18 juni, 2026

Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: Galerie Nordenhake Stockholm, Berlin, Mexico City, 50 years, 2 juli – 15 augusti, 2026

I en efterlängtat återkomst till galleriet presenterar Gunilla Klingberg en ny serie verk sprungna ur djupt personliga erfarenheter. Fördelade över Galerie Nordenhakes tre rum, utforskar konstnären teman kring frånvaro och övergång genom tre distinkta serier och en väggmonterad skulptur.

Vad återstår när någon lämnar oss? Var dröjer sig spåren av deras närvaro kvar? Klingberg undersöker dessa frågor med den levda erfarenhetens blottade nerv. Med utgångspunkt i Jane Bennetts skrifter utmanar hon synen på materia som passiv och föreslår i stället att allt material besitter en "vibrerande agens". Hon söker efter och blottlägger denna laddade kvalitet i annars inaktiva material som slitna kläder, tangenterna på en laptop, en sten. Tre av fyra verkserier är utförda i aluminium – den mest förekommande metallen i jordskorpan som ständigt återvinns och får nytt liv i en cyklisk rörelse som för tankarna till reinkarnation. Materialen binds samman genom sin transformation.

Liksom i tidigare arbeten har Klingberg förstärkt det kroppsliga genom en rytmisk upprepning. Det största rummet kläs av en serie om sju storskaliga silkscreentryck. Själva tryckprocessen är ett resultat av kontakt och tryck, överföring och förskjutning. Den korniga och taktila kvalitén påminner till en början om en digital moaré-effekt. Men dessa analoga bilder av tyg och läder avslöjar sig snart: väv, varp och inslag, struktur och smuts. Det är fållar och sömmar nedslitna av årtal av beröring. Uppförstorade och inzoomade ser vi grenen på ett par jeans; en skjortkrage impregnerad och patinerad av hudens oljor; en nött bröstficka som vilat mot bröstkorgen.

Undersökningen av beröringspunkterna mellan material och kropp fortsätter i nästa rum med en rad frottage där varje överföring frammanar samma objekt: ett tangentbord på en MacBook Air. Som om sökande efter fingeravtryck i skuggan av ett försvinnande, drar Klingberg ett grafitkrita över ett papper placerat på det välanvända tangentbordet i en process av primitiv tryckning. Likt en kopian som genererar en upprepad bild, men med handens inneboende variationer blir varje avtryck av tangenterna unikt, rörelsevågor med egen drivkraft. Som en detektiv söker Klingberg av ytan efter spår från dess ägare.

Det anodiserade aluminiumet som bara antyds i teckningarna, framträder i stället som en semitransparent arkitektur i form av skärmar hängda från galleriets tak. Deras mönstrade perforeringar kastar skiftande skuggor och ljus över väggar och golv när solen rör sig. Vid närmare anblick uppenbarar sig bokstäver i de geometriska formerna: palindromen DÖD. Denna metaarkitektur skapar en beslöjad vy av utställningen. Ett liminalt rum uppstår och för tankarna till Bardo – det tibetansk-buddhistiska begreppet för ett mellantillstånd mellan död och återfödelse.

Slutligen, i det rum som vi på galleriet kallar "kapellet", presenterar Klingberg en aluminiumgjutning av en sten funnen på hennes tomt i Sörmland. Originalformen är ett flyttblock, förflyttat långt från sitt ursprung av glaciala krafter och märkt av sin friktionsfyllda resa. Här är aluminiumgjutningen utdragen och förvrängd – i ett tillstånd av transformation. Även den bär till synes gömda bokstäver: tre "G". Inpräglade i detta främmande material frammanar tecknen associationer till uråldriga runor och binder samman dåtid, nutid och framtid.

Gunilla Klingberg föddes 1966 och bor och arbetar i Stockholm, Sverige. Bland hennes separatutställningar märks Skissernas Museum, Lund, Sverige, Trykkeriet, Bergen, Norge (båda 2024), Eskilstuna Konstmuseum, Sverige och Times Museum, Guangzhou, Kina (båda 2016), A Sign in Space på Åhus Museum, Sverige (2015), Malmö Konsthall, Sverige (2014), Rice Gallery, Houston, Texas och Eastside Projects, Birmingham (båda 2013), Zeppelin University, Friedrichshafen och Bonniers Konsthall, Stockholm (båda 2009), Kiasma, Helsingfors (2004). Hon deltog i Art Encounters Biennial, Timisoara, Rumänien (2019), Gwangju Biennale, Sydkorea (2016), Curitiba Biennial, Brasilien (2013), 1st Biennial of Art, Nature and Urbanism, Gernika, Bermeo, Spanien (2012), Biennale for International Light Art, Nordrhein-Westfalen, Tyskland (2010), Istanbulbiennalen (2007), Moderna-utställningen 2006, Moderna Museet, Stockholm och Venedigbiennalen (2003) tillsammans med Peter Geschwind.

Offentliga uppdrag inkluderar Slussen bussterminal, Stockholm, Sverige (2025), Sergel-paviljongen, Stockholm, Sverige (2021), Detektiven, Linköping, Sverige (2020), UiT Arktiska universitetet i Tromsø, Norge (KORO, 2017–18), Burrard Place, Vancouver, Kanada (2021), Kristianstads Rådhus, Sverige (2014), Hjorthagen-stigen (Stockholm Konst), Sverige (2013) och Citytunneln, Triangelns järnvägsstation, Malmö (2010). Klingberg har haft residens på ISCP, New York (2025), Headlands Centre for the Arts, San Francisco (2019), Künstlerhaus Bethanien, Berlin (2001/02) och IASPIS, Stockholm (2004). Under läsåret 2023/24 var hon adjungerad professor vid Konsthögskolan i Stockholm. Klingberg är sedan 2019 ledamot av Kungliga Konstakademien. Hennes verk ingår i de permanenta samlingarna på bland annat Moderna Museet, Malmö Konstmuseum, Koç Foundation, Istanbul och FRAC, Frankrike.